

[Handelsministeren.]

derved hverken i den ene eller anden Retning.

Det Ændringsforslag, der her er Tale om, er stillet af mig i Valutaudvalget, og det er stillet med Hensyn paa hele den usikre eksportmæssige Stilling, det danske Samfund har virket under nu i over to Aar, og som det danske Samfund virker under den Dag i Dag.

Det skulde glæde mig i allerhøjeste Grad, om det skulde vise sig, at det bliver unødvendigt at anvende Bestemmelsen. Dette kan alene Tiden vise. Men jeg kan meget vel tænke mig, at en saadan Bestemmelse kan være nyttig i paakommende Tilfælde, selv om det ikke i Øjeblikket maa siges at være en ubetinget Nødvendighed at have en saadan Bestemmelse.

Det ærede Medlem Hr. Prieme spurgte mig, om der ved Ændringsforslag Nr. 7 tilsigtedes en ny Fremgangsmaade. Nej, det gør der ikke. Der tilsigtes ved dette Ændringsforslag ikke andet end, at der nu for Valutaudvalget skal foreligge en udtrykkelig Begrundelse for det Standpunkt, som Valutaudvalget anmodes om at indtage.

Endelig gjorde det ærede Medlem Hr. Prieme og det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen nogle Bemærkninger om den ringe Beskæftigelsesinteresse, der var knyttet til hele Valutaordningen. Men det maa bero paa en stor Misforstaaelse, naar de ærede Medlemmer har den Opfattelse, at der ikke er knyttet store Beskæftigelsesinteresser til Importreguleringen, saaledes som den finder Sted i dette Land.

Det er rigtigt, at det er uhyre vanskeligt at opgøre Tallet paa de Arbejdere, der er kommet i Arbejde ved, at man har disse Bestemmelser, som Loven indeholder, og det er ogsaa rigtigt, at det er vanskeligt, for ikke at sige helt umuligt, at komme til Klarhed over, hvor mange flere ledige, end der nu er, der vilde være, hvis man ikke havde gennemført importregulerende Foranstaltninger. Jeg for min Del, der dog staar Forholdet temmelig nær og kan bedømme det gennem mange forskellige Arter af Oplysninger, er ikke i Tvivl om, at i samme Øjeblik disse Bestemmelser ophævedes, uden at der blev sat anden Regulering i Stedet, vilde Arbejdsløsheden vokse med en forfærdende Fart. (Oluf Pedersen: Nej!). Ja, den er jo lykkelig, der lever i Uvidenhed. Over for dette kategoriske Nej er der i Virkeligheden ikke andet at gøre end at henvise til alle de Kendsgerninger, som fornuftige Mennesker dog formentlig kan faa Øje paa.

Hermed anbefaler jeg at stemme for

Udvalgets og Udvalgets Flertals Ændringsforslag og at stemme imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Udenrigsministeren (P. Munch): Der er rettet 2 Spørgsmaal til mig, det ene af den ærede Ordfører for Partiet Venstre. Det ærede Medlem fremdrog et Tilfælde af paatænkt Vareudveksling, hvor han mente, at Valutakontoret i Forstaaelse med Udenrigsministeriet skulde have lagt sig i Vejen derfor. Saa vidt jeg kan forstaa efter den Skildring, det ærede Medlem gav af Tilfældet, er det en Sag, der slet ikke er afgjort, men som i Øjeblikket er under Forhandling mellem Udenrigsministeriet og det paagældende Lands Myndigheder. Og det Formaal, vi for vort Vedkommende har, er at sikre denne Vareudveksling en for os tilfredsstillende Karakter.

Det er ingenlunde saaledes, at man her ud fra et eller andet Kontorsynspunkt vanskeliggør Vareudveksling, hvortil Initiativet oprindelig er taget af private — om Initiativet er privat, eller det er kommet paa anden Maade, fra det fremmede Land eller fra Danmark, er ikke et Hensyn, som vi under disse Overvejelser tager; det afgørende er, om Vareudvekslingen kan faa en saadan Karakter, at den i det givne Tilfælde maa siges at være rimelig og gunstig for Danmarks Interesser. Det, der er Tale om her, er jo ikke den almindelige Handelsomsætning efter almene Aftaler, men den specielle Vareudveksling, hvor man ligesom driver en Art Tuskhandel, hvor man, ganske uanset hvilke Handelsforhold der ellers har været mellem os og det paagældende Land, lægger et lille Plus til begge Landes Udførsel ved ligefrem at bytte over. Ud fra dette Synspunkt vil ogsaa den paagældende Sag blive afgjort, naar Forhandlingerne er ført til Ende. Jeg haaber hermed at have tilfredsstillet det ærede Medlem.

Det ærede Medlem Hr. Prieme spurgte mig om denne Lovgivnings Betydning for Gennemførelsen af Traktaten med England. Jeg kan hertil svare, at vor Valutalovgivning er af den største Værdi for den praktiske Gennemførelse paa hensigtsmæssig Maade af de Aftaler, vi har truffet med England. Af de Enkeltforhold, der i saa Henseende gør sig gældende, har jeg givet Udvalget en Fremstilling. Jeg tror, det maa anses for givet, at det er rigtigt, hvad jeg her har nævnt, det vil meget vanskeligt kunne modsiges.

Jeg skal hertil føje, at det ærede Medlem syntes at gaa ud fra, at denne Lov-